

meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre økonomiske vilkår for forældre på SU. (Beslutningsforslag nr. B 85).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 34 [afstemning]:

Forespørgsel til fødevareministeren [om de igangværende kampagner for at skrotte kronen til fordel for euroen].

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl. (Forespørgslen anmeldt 27/1 2000).

Formanden:

Jeg skal indledningsvis anføre, at sager om fremme af forespørgsler her i Folketingssalen afgøres uden forhandling, jf. Folketingets forretningsorden § 21, stk. 2, 1. pkt, og at Folketinget ikke siden 1960 har nægtet at fremme en forespørgsel.

Den foreliggende forespørgsel, som er stillet af Dansk Folkeparti til fødevareministeren, har imidlertid givet anledning til principielle overvejelser og grundige drøftelser i Udvalget for Forretningsordenen.

Et flertal i udvalget, udvalget med undtagelse af Dansk Folkeparti og Frihed 200, konstaterer, at fødevareministeren ikke over for Folketinget er den ansvarlige ressortminister. Med den forpligtelse, der gælder efter grundloven for en minister til at besvare en forespørgsel, finder flertallet, at forespørgslen med respekt for grundlovens § 14 bør stilles til statsministeren, økonomiministeren eller udenrigsministeren.

Da ordføreren for forespørgerne imidlertid har fastholdt sit ønske om, at forespørgslen stilles til fødevareministeren, finder flertallet med undtagelse af Enhedslisten, at forespørgslen ikke bør fremmes.

Enhedslisten agter at stemme for fremme af forespørgslen, men mener ikke, at ministeren er forpligtet til at substansbesvare forespørgslen.

Et mindretal i udvalget, Dansk Folkeparti, konstaterer, at statsministeren har valgt at placere sig selv i baggrunden i kampagnen om euroen. I stedet skal den i opinionsmålingerne

mest populære minister, fødevareminister Henrik Dam Kristensen, overbevise de skeptiske tvivlere. Det er således fødevareministeren, som Folketinget kan se citeret i aviserne om euroen.

Denne situation giver et naturligt behov for, at Folketinget kan få lejlighed til at diskutere spørgsmålet om kronens fremtid direkte med fødevareministeren.

Dansk Folkeparti vil naturligvis i Folketinget diskutere kronens fremtid med de personer, som er naturlige for dette. Statsministerens valg af fødevareministeren som »anfører« i eurospørgsmålet nødvendiggør for Dansk Folkeparti, at han stiller op til debat herom i Folketinget.

Et andet mindretal i udvalget, Frihed 2000, er af den opfattelse, at Folketinget skal være meget tilbageholdende med at begrænse mindretalsrettighederne i det danske Folketing. Mindretalsrettigheder til at stille spørgsmål til ministre, stille forslag i salen og rejse forespørgselsdebatter anser mindretallet som noget grundlæggende i den danske parlamentarisme.

Frihed 2000 vil derfor ikke være med til at begrænse adgangen til, at der rejses forespørgselsdebatter, alene ud fra synspunktet om, at der kan udvikle sig en praksis, hvorefter alle forespørgselsdebatter til sidst gøres til genstand for debat og afgørelse i Udvalget for Forretningsordenen, hvorefter mindretalsbeskyttelsen er forsvundet.

Frihed 2000 har således ikke taget stilling til det konkrete ønske om en forespørgselsdebat om F 34, men gør disse principielle grunde gældende og vil på den baggrund stemme for, at F 34 kan gennemføres.

Da det, som jeg startede med, er meget sjældent, at Folketinget har en afstemning om en sag af denne karakter, har det været mit ønske – og det har også vundet tilslutning i Udvalget for Forretningsordenen – at det kommer til at stå i Folketingets forhandlinger, hvad der har været grundlaget for de principielle beslutninger i denne sag. Derfor disse ord.

Afstemning

Fremme af forespørgslen nægtedes, idet 15 (DF, EL og FRI) stemte for, 99 (S, V, KF, SF, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 92: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning og lov om ændring af forskellige love som følge af oprettelsen af Hovedstadens Udviklingsråd. (Revision af kommuneplaner, lokal Agenda 21 og fravigelse af reglerne om planlægning i kystnærhedszonen vedrørende sommerhusområder m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 17/11 99. Første behandling 25/11 99. Betænkning 26/1 2000).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Henriette Kjær (KF):

Vi finder, at den bestemmelse i lovforslag nr. L 92, der fastslår, at kommunerne ikke nødvendigvis skal udarbejde lokalplaner hvert fjerde år, er fornuftigt og visionært foreslået af miljøministeren. For hvorfor sætte en masse medarbejdere i gang med noget, der strengt taget ikke er nødvendigt? Det er kun med til at belaste det administrative system og dermed udvide antallet af offentligt ansatte.

Derfor har vi stillet ændringsforslag om, at regionsplaner også kun skal revideres, når der er behov for det og ikke nødvendigvis hvert fjerde år.

Vi har stillet ændringsforslaget, fordi amterne i dag bruger enorme ressourcer på at forberede og udarbejde disse regionsplaner, selv om der ikke nødvendigvis er behov for ændringer. Det betragter vi som bureaukrati og overadministration.

Vi synes dog, det er vigtigt at slå fast, at vi ikke ønsker, at amterne skal kunne virke som en bremseklovs i forhold til de kommuner, der har behov for at få deres lokalplaner igennem, og hvor en ændring af regionsplanen er en nødvendig forudsætning.

Tværtimod ønsker mindretallet, og det vil sige Det Konservative Folkeparti, der bliver støttet af CD, at amterne skal være mere imødekommende over for de kommuner, der har

brug for at komme videre i deres planlægning til gavn for byens velfærd og udvikling.

Desværre må vi sige, at de seneste års udvikling har vist en række uheldige tilfælde, hvor amterne har stoppet for en oplagt fornuftig udvikling.

Vi ønsker kort sagt mere smidighed i forvaltningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 13 stemte for, 99 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 154: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Investeringsforeninger, dobbelt bundgrænse til ægtefæller og arveafkald).

Af skatteministeren (Ole Stavad). (Fremsat 16/12 99. Første behandling 18/1 2000. Betænkning 26/1 2000).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.